

Sang-Sun Park

Omin ehdoin

TEKSTI: Janne Kemppe

Sang-Sun Park on tunnetuimpia korealaisia sarjakuvantekijöitä länsimaissa. Hänet tunnetaan Suomessa lähinnä *Les Bijoux* ja *Tarot Café* -sarjakuvista, joiden upea kuvitus on herättänyt ansaittua huomiota. Kauniiden kuvien takana on kuitenkin ollut pitkä tie.

Kipeä lapsuus

Sang-Sun Park syntyi Soulissa perheensä kuudentena tyttärenä. Lapsuus ei ollut muutenkaan ruusuilla tanssimista, sillä vanhempien pojansaantirytyksen lopputuloksena hän oli yksi yhdeksästä lapsesta. Hän pakeni todellisuutta kirjoihin lukien elämästä ja kuolemasta lähinnä pitämistään **Herman Hes-**

sen kirjoista. Kun hän oli yksin, piirtäminen auttoi avautumaan huolien täyttämästä lapsuudesta, ja tästä tulikin sytyke sarjakuvapiirtäjän eli manhwan uralle.

Kova koulu

Koulu Soulissa ei ollut mitään herkkua sekään. Opetus oli tylsää ja Sang-Sun sai lähinnä päänsärkyä kaikesta. Aika kului manhwoja piirrellessä ja oppitunneillakin hän uskalsi piirtää. Sarjakuva oli muutenkin ollut mukana alusta lähtien. Hänen ollessaan ihan pieni isosiskot olivat lukeneet **Kyoko Mizukin** ja **Yumiko Igarashin Candy Candy** -mangoja. Pikkuisen vanhempana hän itsekin innostui **Ryoko Ikedan** Venäjän vallankumouksen pyör-

teisiin sijoittuvasta *Orufeuus no madosta*.

Sang-Sunin kova puristus opiskelupaikan saamiseksi tuotti tulosta, ja hän pääsi opiskelemaan graafista suunnittelua Gookminin yliopistoon Souliin. Tässä vaiheessa nuoruuden unelma sarjakuvapiirtäjän urasta alkoi edetä toden teolla. Toisin kuin moni muu aikalaissensa, hän otti opiskelun tosissaan ja oppi sarjakuvanteon teoriaa. Vanhemmilla oli tosin aivan muita suunnitelmia lapsilleen, ja riitoja riitti nuoren naisen urasuunnitelmista koko ajan. Sang-Sun kertoo, että yksi hänen pikkuveljistään oli myös kiinnostunut taiteesta, mutta luopui vanhempien painostuksen vuoksi.

Alku on aina hankalaa

Debyytti tuli 20-vuotiaana *Illusion*-sarjakuvan myötä. Sang-Sun ei ollut ensimmäiseen työhönsä tyytyväinen, joten hän debytoi toisen kerran. Pian seurasivat sarjakuvantologia *Lost Wing* sekä varsinainen sarjakuvasarja *Requiem of the Soul*. Näiden perässä ilmestyivät Suomessakin tunnetut *Les Bijoux* ja *Tarot Café*. Huonoimpana työhönään hän pitää muuten *Les Bijouxia*, jonka hän piirsi uransa ja elämänsä vaikeimmassa vaiheessa. Parasta teostaan hän taas ei mielestään ole vielä tehnyt. Sang-Sun Park onkin hyvin kriittinen omaa uraansa kohtaan.

Herran huomassa

Sang-Sun Park ei mielestään ole ollut valmis manhwa vasta kuin viime aikoina. Hän oli mielestään nuorena vain ahne ja tyhmä, minä vuoksi häntä ei oikein arvostettu. Asiaa tuskin auttaa manhwan uran kovuus Koreassa. Tekijät kun eivät istu valmiiseen pöytään, vaan jokainen työ pitää etsiä ja tapella itselleen. Sang-Sun ei mielestään myöskään oikein sovi yhteen korealaisen sarjakuvateollisuuden kustannuskentän kanssa. Hän kun ei muutu projektin mukaan, vaan mieluummin etsii projektin, joka

”Liiketoiminta on nappikauppaa Japaniin verrattuna, ja enää vain muutama manhvalehti pärjää.”

sopii hänelle. Hän selittääkin, että vaikka ahkera voittaa neron, niin ahkera työntekijä myös häviää onnelliselle työntekijälle. Niinpä hän ei pyrkään seuraamaan aikaansa vaan luomaan materiaalia, josta hän itse pitää. Suurimpana vahvuutenaan Sang-Sun pitääkin itse-pintaisuuttaan joka tilanteessa.

Hampaat irvessä ei voi kuitenkaan loputtomiin mennä jo yksinomaan mielenrauhan vuoksi. Nuorena hän oli täynnä itseään, mutta kova elämä vaati veronsa. Hän selittää olleensa monta kertaa kuoleman rajoilla. Itsetuhoinen elämä vaati myös maailmankatsoimuksen tarkistamista. Sang-Sun Park onkin nykyään harras kristitty. Tämä näkyy myös hänen töittensä teemoissa. Hän kertoo, että ennen hän piirsi helvetillisii kuvia epätoivosta, himosta, kivusta ja jumalista, mutta nykyään hän haluaa piirtää ilosta, sopeutumisesta ja rakkautesta Jumalaan. Nyt hän julistaa, että hänen sarjakuvissaan helvetistä on myös mahdollisuus päästä pois. Toivoa siis on.

Ammattilainen

Tekijänä Sang-Sun on hyvin suoraviivainen. Hän kirjoittaa ensin tarinan ja muuttaa sen sitten kuvakäsikirjoitukseksi. Tämä piirretään ja lopuksi tussataan valmiiksi. Tässä ei sinänsä ole mitään uutta eikä ihmeellistä. Työn säästämiseksi hän käyttää kahta avustajaa, jotka piirtävät taustat ja pyyhkivät lyijykynäjäljet pois. Välineurheilusta mainittakoon, että hän käyttää I-C käsikirjoituspaperia, Zebrian kyniä ja Marun teriä. Musteesta käy Delita #1. Sang-Sunin mielestä manhwan tekijä on kuitenkin aina kaiken

”Sang-Sun ei ollut ensimmäiseen työhönsä tyytyväinen, joten hän debytoi toisen kerran.”

avain. Tekijä panee kaiken energiansa työhön, ja välineurheilu on loppupeleissä vain välineurheilu.

Sang-Sunin töissä kauneus ja kauheus lyövät usein kättä. Hänen mielestään vastakohdat täydentävät toisiaan. Kaunis voi aiheuttaa kauhua ja kauheudesta saattaa löytää kauneutta. Sang-Sun painottaa, että hänestä on tärkeää piirtää nimenomaan sellaisia kuvia, joiden kautta hän voi sanoa sanottavana, vaikka se näyttäisi katsojan silmässä miltei tahansa. Hän ei halua ilmaisunsa olevan mitenkään rajoitettua.

Sarjakuva on muuten koreaksi manhwa

Korealainen sarjakuva eli manhwa on verraten nuori tekijä maassaan. Japanilainen manga on perinteisesti jyrännyt Koreassa, mutta kotimainen teollisuus on pikkuhiljaa noussut, ja lopulta on korealaista sarjakuvaa saatu vietyä jopa Japaniin asti. Käytännössä liiketoiminta on kuitenkin nappikauppaa Japaniin verrattuna, ja enää vain muutama manhvalehti pärjää, kuten esimerkiksi *Party*, *Wink* ja *Mink*, Sang-Sun selittää. Käytännössä Etelä-Korean kustannuskenttä

hallitsee nykyään kolme suurta taloa muiden ollessa pikkukustantamoja. Japanilainen studiosysteemi loistaa poissaolollaan. Ongelma on se ikuinen, raha. Jotkut menestyneet piirtäjät muodostavat omat studiosensa, mutta suurin osa piirtää yksin kuten Sang-Sun.

Uusia tuulia

Jokapäiväinen penninvenytys alalla on johtanut rahan hankintaan verraten lähiteistä. Yhtä onnistumista lukuun ottamatta sarjakuvien muuttaminen televisiosarjoiksi ja elokuviksi on toistaiseksi mennyt melko kehnosti. Hahmojen lisensointi on onnistunut paremmin, ja tietokonepelillisenssin määrä on noussut. Ongelmia kuitenkin riittää. Sang-Sunin mielestä immateriaalioikeuksien suojele on heikoissa kantimissa Koreassa. Hän pitää tätä manhwan suurimpana Akilleen kantapäänä. Tekijät eivät yksinkertaisesti saa riittävästi korvausta kovasta työstään. Samaan aikaan on yleisesti vallalla käsitys, että sarjakuvia pitäisi saada ilmaiseksi, mikä on hiljalleen tappamassa julkaisijoita.

Osa manhwesta on nyt tulossa myös internettiin. Sang-Sun näkee-

kin manhwan nyt demokratoituneen. Samaan aikaan yhä useampi sarjakuvasta innostunut piirtäjä tekee omia töitään. Jälki tosin jää kauas vanhojen ammattilaisten taustasta. Sang-Sunin mielestä suurten piirtäjäsankarien aika on ohitse, ja nykyisen sukupolven esiinmarssi nimenomaan webbisarjakuvien kautta on luonut uuden sankarin – sarjakuvasta nauttivan kuluttajan. Hän on ylpeä Korean vilkkaasta webbisarjakuvatarjonnasta, varsinkin Japanin tarjontaan verrattuna.

Tulevaisuutta odotettaessa

Tulevaisuus on Sang-Sunille vielä hämärän peitossa. Käytännössä manhwan piirtäminen jatkuu kuitenkin tähänkin asti. Hän on kokemukseen karttuminen on toki muuttanut häntäkin, ja hän nauraa, että vanhemmiten hänellä on yhä vähemmän sanottavaa ja paljon enemmän kuunneltavaa. Tulevaisuudensuunnitelmien laatimisen sijaan hän luottaa Herran johdatukseen ja vakuuttaa yrittävänsä parhaansa pysyäkseen ajan hermolla. Harrastuksista hänen on vaikea sanoa mitään. Toisaalta hän heittäytyy täysin rinnoin johonkin, mutta hylkää sen aivan yhtä nope-

asti. Piirtäminen on sen sijaan hänellä verissä, ja hyvä niin. ■

Japan Pop kiittää Tokyopopia sekä Pauna Mediaa haastattelun järjestämisestä Sang-Sun Parkin kanssa.

Sang-Sun Parkille voi lähettää fanipostia osoitteeseen:

Gyung-gi-do
Goyang-shi
Ilsan-gu Juyeop 2-dong
Muchon Jugong 7-danji
706-dong#1304
Korea

